

45. Forslag til lov om ophævelse af omsætningsafgiften af tekstilvarer. (Af *Tholstrup*). [A. sp. 2071].

Fremsat mundtligt i folketinget ¹⁸/₄ (F. sp. 4290). 1. beh. ²⁵/₄ (F. sp. 4409). Partiernes ordførere: Poul Hansen (Kalundborg), Alfred Bøgh, Weikop, Bertel Dahlgaard, Fuglsang og Tholstrup. Henvist til samme udvalg som forslag til folketingsbeslutning om ændring af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande m. v. [af Weikop m. fl.].

Ifølge lovforslaget skulle de i § 13 i lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger omhandlede omsætningsafgifter af tekstilvarer samt de i § 14 i samme lov omhandlede dækningsafgifter bortfalde straks.

Som begrundelse herfor anføres i bemærkningerne til lovforslaget:

„De her omhandlede omsætningskatter på tekstilvarer har haft en uheldig virkning på prisniveauet og har på den måde medvirket stærkt til den utilfredshed med lønnens aftagende købekraft, som nylig gav sig udslag i en for den enkelte og for hele landet kostbar konflikt.

Det må være folketingets opgave at søge kronens købekraft bevaret. Dette kan bl. a. ske ved ophævelse af varefordyrende afgifter.

Med hensyn til dækning for de bortfaldne afgifter henvises til besparelser på statens udgifter.“

I overensstemmelse hermed udtalte *forslagsstilleren* ved fremsættelsen bl. a.:

„Ifølge loven udløber denne afgift om 11 måneder, men de uheldige virkninger, den hidtil har haft og fortsat vil have, må give store betænkeligheder med hensyn til dens fortsatte opretholdelse. Under de nylig stedfundne forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdere har det tydeligt vist sig, at den slags kunstige prisforhøjelser, som tøjskatten er, har foranlediget arbejderne til at stille krav om lønforbedringer, som arbejdsgiverne på deres side ikke har ment at kunne imødekomme, fordi de både skulle give den rimelige andel i den tekniske fremgang og ovenpå dette dækning for alle de nye afgifter, som arbejderne må udrede af deres løn. Normalt skulle der jo være mulighed for lønforbedringer, efterhånden som teknikken skrider frem, således at arbejderne kan få deres rimelige og retmæssige andel i resultaterne af den tekniske fremgang. Arbejdsstandsningerne kunne sikkert have været undgået, hvis man havde lyttet til retsforbundets advarsler, da man gennemførte martsforliget i 1955 med alle de nye afgifter.

Arbejdsstandsningen blev bragt til ophør, men problemerne